

Uredništvo in upraviteljstvo v Ptuj
v gledališkem poslopiju.

Stajerc izhaja vsaki drugi petek,
datiran z dne naslednje nedelje.

Sestavki dobrodošli.

Rokopisi se ne vračajo in se morajo
najdalje do ponedeljka pred izdajo do-
tične številke vposlati.

Štajerc.

Posamezna številka velja v Ptuj za
celo leto K 1.— s poštnino K 1.20.
Pri odjemanju več ko 10 številk pri-
meren rabat.

Cena za oznanila za:

1 stran K 32.—, $\frac{1}{2}$ strani K 16.—
 $\frac{1}{4}$ strani K 8.—, $\frac{1}{8}$ strani K 4.—
 $\frac{1}{16}$ strani K 2.—, $\frac{1}{32}$ strani K 1.—
Pri večkratnem oznanilu posebno zni-
žana cena.

Štev. 8.

V Ptuj v nedeljo dne 21. aprila 1901.

II. letnik.

Vabilo

k ustanovnemu shodu

„Slovenske kmečke zveze“,

ki se bode vršil v nedeljo dne 21. aprila
ob 2. uri popoldan v gostilni Vojšk
v Ptuj.

Prebrisani „Slovenski Gospodar“.

V številki 6 „Štajerca“ poročali smo mi o ža-
lostni porotni obravnavi, pri kateri je bil urednik
„Slovenskega Gospodarja“ na 14 dni zapore z dvema
postoma obsojen, ker je v svojem listu razglasil laž-
ljivo sporočilo, da so nemčurji Gregorecovo hišo v
Grajni zažgali. „Štajerc“ objavil je takrat tudi govor
državnega pravdnika Nemaniča, in „Gospodar“ je bil
čisto tiho in ni odgovoril nobene besede, ker mu je
štirnajst dnevni zapor in 2 posta v želodcu ležal. V
svoji 14. številki od 4. aprila pa je ubogi „Gospodar“
zopet zadobil besedo in pisal sledeče:

Dober nauk nekaterim listom. Državni prav-
dnik, gosp. dr. Nemanič je pri porotni obravnavi v Mariboru

dne 13. marca «s svetim navdušenjem» izgovoril te-le vele-
pomeljive besede o lastnosti dobrih časnikov: «Ne pravi se
zastonj, da je tisek velemoč. V resnici je storil tisek veliko
dobrega in velikega za narode, da, dober tisek je narode velike
storil, ker se je boril za opravičeno prostost in razširjal omiko.
Ako tisek to svojo dolžnost spolnjuje, tedaj klobuk z glave
pred njimi. Ako se pa spozabi ter ščuva stanove proti sta-
novom, narode proti narodom, kako škodljivo je tedaj njegovo
počenjanje! Kako škodljivo deluje tak tisek, naj pojasnim z
vzgleodom. Nekdo je n. pr. razžaljen v časniku in to razžaljenje
se raztrobi po celem svetu. Tu in tam se še včasih prekliche,
toda kdo ve, koliko od onih, ki so brali obrekovanje, bere
tudi popravek, ki bi naj rešil čast razžaljenemu. Pred vsem
se pa obračam proti oni podpihujuči sili tiska, proti onemu
načinu, ki stopinjo za stopinjo, kapljo za kapljo vlija strup,
da tako doseže zlo.» — Res, zlate besede, katere bi se naj
debelo zapisale po vseh stenah v uredništvih «Marburger
Zeitung», «Pettauer Zeitung», «Štajerc», «Celjska vahta». Slo-
venskemu tisku, posebej «Slovenskemu Gospodarju» so bile
vedno misli, ki jih je povedal g. državni pravdnik, zvezda vod-
nica. 1. «Slovenski Gospodar» se je od svojega začetka do
danes «boril za opravičeno prostost» stajarskih Slovencev, ka-
tera jim gre po naravni in cesarski postavi kot zvestim av-
strijskim državljanom. «Marburger Zeitung» in drugi njej enaki
listi pa ne privoščijo Slovincem niti toliko prostosti, kakor je
ima uboga raja na Turškem. — 2. Naš list si je smatral vedno
kot glavno nalogo poučevati ljudstvo v njemu razumljivem
jeziku o političnih dolžnostih in pravicah, o gospodarstvu itd.
— Listi, kakor «Štajerc» in njemu enaki pa nalašč hočejo,
da slovensko ljudstvo ostane v črni temi neumnosti. Niti šole
nam ne privoščijo ti listi! «Štajerc» s svojo neumno pisarijo

Sosedov god.

(Veselo-žalostna pa resnična pesem od Šentjurskega Šimena zložena).

Preljubi mi bralci
Poslušajte zdaj,
Kak' grozen v nedeljo
Je bil dirn-dirn-daj!

Zakaj so se stepli,
Povedat vam čem;
En mal se bom zlegal,
Pa en mal se že smem.

Naš sosod obhajal
Spet letos je god,
In gostov je polna
Bla miza in kot.

Če lušni kmetiči
Kje skupaj sedē
Tam manjkat nikoli
Tud' godcev ne sme.

Tam jedli in pili
So, kakor je šlo;
Nazadnje se vendar
Pretepat začno.

Naš sosod to vedel
Je že od nekdej,
Zatorej povabil
Je pet jih — nič mej!

Ko vsi si trebuhe A Pintarjev Joža
Dovolj napolnē, Z njo zmir se vrti
Tedaj ti pa godba In to naš'ga Anza
„Poskočne“ začnē. Prokleta jezi.

Hej! Plešejo pari, Ko Joža spet mimo
Da kikla frči; Se z Urško vrti,
Prevračajo stole, Podstavi mu nogo,
Da prah se kadi. Da grozno zleti.

Pozna li kdo Uršo Pobere se Joža,
Iz naše vasi? Se vanj zakadi,
To dekle ti pleše! — Po glavi ga tolče
In včas še kadi! In v rebre tiši.

Dolinarjev Anza Prenehajo godci,
Ma Urško rad In pari stoje;
In z njo obrniti Drži se vse kislo,
Želi se enkrat. Ker tepeta se.